

תקונא תלתין ותלת - עז ע"א

העמוד האמצעי אור וגיר, והשלינה אורה, אבוקה. אורה - ליהודים היתה אורה, אבוקה, אך פרשווה בעלי המשנה, שצדיקים עומדים לפני השכינה בגר לפני האבוקה, מצד הימין יהו"ה, ומצד השמאלי אדרני, שם הדין, ומשום זה ביום בראשון ויאמר אלהים יהי אור, משום שתחמשה אור הם ביום בראשון, זהם ה' העלונה, ומשם מאירים, י' בשמאל, וזה גיר, וזה ה' מן אלהים, ה' לימין י' לשמאלו, ומל' אםשניהם העמוד האמצעי בן יה' וזה סוד אלהים מל' א' ה', זו בותבה ראשונה. וסוד הדבר - ה' א', אלהים זה מל' א' ה' בהפר אוריות, זו ה' עירקה, שהיה מלאה מושלש אוריות, ונעשה היה'ו, למעלת הווא הוויה, ובזה מתחלים אוריות התורה הז' ואחר בר ט'ו, ואזה נמצאתה ח' אחרורה? אלא ד' היה להיותה, א' מי גרים שפרא ממנה ו' שהוא הירך שלח'ו אלא נתני שומקה כל היום ד'ו, וזה הוד שהוא הירך שלחה, שהוא חור דוח אלוף החמשי, משום שפרא ממנה יר, שעילו נאמר ומקעב פיר עקב, נרע שמיינן מתחילה למנות האות ד' ערד נצח, והוא הוא הירך, השלמות שלחה, וזה שפטן למשה, וזה שנאמר וגנעת הוד למשה).

תקון שלשים וארבעה

בראשית, ב' נקבה פותחה לקבל מימיין, לאוטו (פאותו) שגומל על מה חסד, ולמה? שהאות י' על ראשו כמו זה ג', ומשום זה הרוצה להחכים ידרים, אם כן, לפה ג' אחזר לב' ? אלא סוד הדבר - ואיש אשר יקח את אחזרו בת אביו או בת אמו וראה את ערכותה והיא תראה את ערכותו חסד הוא, ב' החזירה פניה מא', ג' החזירה פניה מב', ד' החזירה פניה מג', ה' החזירה פניה מד', כל אותן ערכות והיא תראה את ערכותו חסד הוא (ויקרא כ'ז). ב' חזרת אנטוי מב', ג' אחזרת אנטוי מב'

עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד. ומתרין סטרין אלין אהרי עמנוא אבוקה, אורה, ליהודים היתה אורה (אסתר ח' ט). אבוקה הבי אוקמייה מאריב מתניתין צדיקים קיימים קמי שכינטא בגר לפני האבוקה. מפטרא דימינא יהו"ה, ומפטרא דשלא אלא אדע"י דטפן דין, ובגין דא ביומה קדמאתה ויאמר אלהים יהי אור (בראשית א' בginן דחמש אור איןון ביומה קדמאתה, ואינון ה' עלאה ומתקנן נתרין, י' בשלא אלא ודא גיר, ודא ה' מן אלהים ה' לימינא י' לשלא אלא, ו' מל' א' מתרנייה עמורא דאמצעיתא, בן יה', ורא איה רוא אלהים מל' א' ה', דא בתיבת קרמאתה, ורא דמל' ה' א', אלהים דא מל' א' בהפה אתוון, ורא ה' עירא, דאיו מל' מותלה אתוון, ואתעבידת הוו'ה, לעילא איהו הוו'ה, ובזה מתחילין אתוון דאוריתא ה'ו ולכתר ט'ו, ואני אשטבך ה' בתראת, אלא ד' חות למחוי ה', אלא מאן גרים דפרא מינה ו' דאיו ירך דילה, אלא נתני שומקה כל היום רוח (איכה א' יג), דא הוד דאיו ירך דילה דאתהורת איהו דוח באלו' חמשאתה, בגין דפרא מינה ו'ה, רעליה אמר (בראשית לב' נט) ותקע קב' ירך יעקב, אשתמודע דמיינא קא מתחלה למני את ד' עד נצח, וחוד איהו ירך שלמו דילה, ורא איהו ראתהיב למשה, הרא הוא ראתם וגנעת הוד למשה).

תקונא תלתין וארבעה

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא, לההוא (נ'א מההוא) דגמイル חסד עמה, ואמאי דאת י' על רישיה בגונא דא ג', ובגין דא הרוצה להחכים ידרים, אם כן אמאי ג' אחזר לב', אלא רוזא דמל' וראesh אשר יקח את אחזרו בת אביו או בת אמו וראה את ערכותה והיא תראה את ערכותו חסד הוא (ויקרא כ'ז). ב' חזרת אנטוי מב', ג' אחזרת אנטוי מב'